

VÝHLEDY DO ROKU 2012

Přátelé leden roku 2012 je za námi a před námi se rýsuje druhá polovina sezóny, která v Divadylku nese číslici čtrnáct. Což znamená, že ta další bude patnáctá a Divadylko tak dostane pomyslnou občanku. To se ale stane až po prázdninách. Do té doby vás čeká ještě řada příjemných překvapení, zážitků a pořadů, které prožijete, pokud usednete na židle v divadelním sále Domu kultury. Kromě běžného a pravidelné repertoáru, který můžete sledovat na titulní stránce vpravo, připravujeme ještě další aktivity a překvapení. Od počátku ledna zkusíme novou hru Divadylka na dlani CANDID. To, že jsme se pustili do filozofického díla pana Voltaira, je zčásti dílem toho, že téma Candida s námi takzvaně rezonuje a dílem je to naší dlouhodobou spoluprací s dramaturgyní Kateřinou Fixovou (*můžete ji spatřit jako Babičku v 8 ženách*). Ta nám „přihrála“ svoji dramaturgii, která je úpravou původní dramaturgie z dřevních dob osmdesátých let ochotnického guru Milana Schejbalu. Dále se můžete těšit, hlavně vy mladší, na 3. ročník Popelky

na dlani - krajské postupové přehlídky pro soubory hrající pro děti činoherní divadlo. Bonusem bude účast našeho Divadylka na této přehlídce s představením - JAK SE DĚLÁ DIVADLO. V letošní sezoně vznikl v dílně Divadylka ještě jeden pořad určený mladým, a to kabaret o Karlu Hynku Máchovi „A NA SVÉ POUTI POZDRAVUJTE ZEMI“. Představení bude primárně hráno pro školní mládež střední škol, ale jistě se dočká i svého uvedení pro starší publikum (více v příštím čísle). Konec letní sezóny bude samozřejmě ozdoben letní plenérovou scénou Léto na dlani. Po loňském vcelku úspěšném pobývání v zahradě Centra 83 doufáme, že se tam vrátíme i letos. Krom toho nás čeká řada projektů a představení, která jsou prozatím v prenatalním stádiu nebo dokonce kdesi za obzorem. Naším společným PFKem se s vámi pro tentokrát loučím a společně s ostatními vám přeji ZLOMTE VAZ!

Petr Matoušek, principál divadla

Dětské studio

Po úspěšné premiéře pohádky **VÁNOCE U LESNÍCH SKŘÍTKŮ** připravuje Dětské studio hříčku v pravdě didaktickou. Dramaturgie povídky Stephana Leacocka „A, B, C ANEB MATEMATIKA“ je ve stádiu příprav. Jistě všichni znáte slovní úlohy. Ještě jste neviděli dramatizovanou slovní úlohu? Tak se těšte. Kromě toho se děti budou učit další základy činoherního řemesla - stát, chodit, mluvit... Zdá se vám to snadné? Tak přidejte mezi nás!

Na snímku Simona Čížková v roli Lesněňky ve hře Vánoce u lesních skřítků

Ú N O R

- ČTVRTEK **2** **INVENTURA**
ANEB POŘÁDEK VE SKLADU I DUŠI
- ČTVRTEK **9** **SALOON V MODRÉM**
ANEB BLUEGROUND A FLASTR
- ČTVRTEK **16** **MUŽI VE ZBRANI**
ANEB ZEMĚPLOCHA JAKO NA DLANI
- ČTVRTEK **23** **NA SCESTÍ**
ANEB GREEN DAY
HLUBOKÉ NEDOROZUMĚNÍ
& LÁŽO PLÁŽO

B Ř E Z E N

- ČTVRTEK **1** **8 ŽEN**
ANEB 8 + 1 = SMRT
- ČTVRTEK **8** **SALOON V MODRÉM**
ANEB BARBECUE & THE GIANT
MOUNTAINS BAND
- ČTVRTEK **22** **8 ŽEN**
ANEB 8 + 1 = SMRT
- ČTVRTEK **29** **NA SCESTÍ**
ANEB ISARA & STRANÍCI

BRIEFLY NEBOLI KRÁTCE

Divadylko míří na přehlídky.

Jako každý rok i letos se účastníme postupových přehlídek. Tentokrát máme hned dvě železka v ohni. Na postupovou přehlídku do Lounu poputuje **9. března hra 8 ŽEN** a do Rakovníka v termínech 14. - 17. března (datum představení nebyl zatím určen) pojedou reprezentovat Mladou Boleslav pratchettovství **MUŽI VE ZBRANI**.

O peníze jsme požádali.

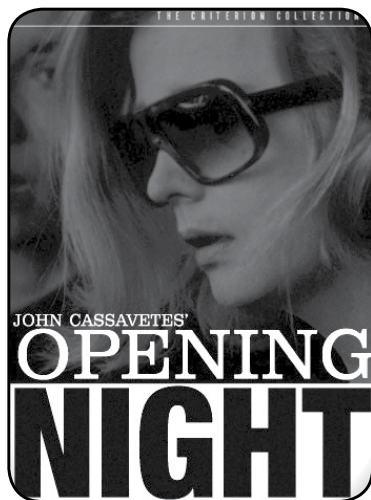
Na konci roku jsme odevzdali poslední žádosti o finanční podporu na rok 2012. Žádali jsme na provoz Dětského divadelního studia, na Popelku na dlani, Léto na dlani. Žádosti jsme podali na Ministerstvo kultury, Středočeský kraj a Statutární město Mladá Boleslav.

Kurýr v novém

Jak jste si patrně všimli, Kurýr nám trochu povyrosl. Změnil se formát i řazení rubrik. Přibyla tato „bleskovka“ **BRIEFLY NEBO-LI KRÁTCE** a také seriál článků **CO DĚLAJÍ, KDYŽ NEHRAJÍ**, které představí naše členy, tak jak je neznáte. Nový bude také miniseriál **OCHOTNÍKŮV ZÁPISNÍK** (od čísla 2/2012).

Premiéra (1977)

generace „filmařských spratků“, mezi které patří např. Spielberg, Coppola, Lucas, Altman nebo Allen.

Tento pojem zaštiťuje autory z různých poměrů (studenti filmových škol, kritici, cinefilové, intelektuálové i příznivci alternativní kultury), kteří se hojně inspirovali v evropském uměleckém filmu a kteří jeho postupy vynalézavě zkombinovali s klasickou tvorbou Hollywoodu (či s tvorbou tzv. Svatého lesa, jste-li příznivci sira Pratchetta). Mezi nimi, ačkoliv jaksí mimo Hollywoodské pozlátko, stojí také John Cassavetes (1929-1989), herec vyznávající Stanislavského metodu, jenž udělal kariéru na divadelních prknech, v televizi i ve filmu.

Právě Cassavetes je autorem snímku, ke kterému se tak obšírně dostávám. Jeho Premiéra stojí stejně jako jeho filmy z 60. let na realismu nejhrubšího zrna a na poloimprovizovaných hereckých výkonech. Film sleduje psychický stav herečky Myrtle Gordonové (Gena Rowlands), která ačkoliv je stále ve formě, začíná pociťovat stáří a z něj plynoucí osobní i profesní nejistotu. Po odehrání testovacího představení před newyorským turné je Myrtle svědkem nehody, při níž přijde o život její mladá fanynka. Dívka se začne herečce v halucinacích znovu zjevovat, přičemž tematizuje její mladickou nejistotu, profesní dilemata a neschopnost přijmout stáří. Teprve jejím zničením se herečka může osvobodit.

Film pracuje s celou řadou motivů: herectví jako smysl života, osobní život vs. kariéra, přijetí stáří, postava vs. herec a mnohé další. Z této řady otázek a prvků skládá Cassavetes společně s Rowlandsovou vel-

mi plastický a sugestivní obraz ženy týrané vlastními vnitřními démony, jejíž schopnost korigovat hranice mezi skutečným životem a existencí divadelní postavy bere zasně.

Závěr filmu, kdy Myrtle dorazí s obrovským zpožděním na newyorskou premiéru do divadla naplněného stovkami netrpělivých diváků z lepší společnosti a v alkoholovém opojení silnějším než zažívá červ naložený v lahvi tequily, patří k jednomu z nezapomenutelných filmových zážitků. A pokud jste alespoň minimálně seznámeni se zákulisním chodem divadla, bude váš zážitek ještě umocněn. Jen se zkuste na okamžik vžít do pozice režiséra (zahrál si ho režisér filmu Cassavetes), který nalezne svou první umělkyni tak zničenou, že se neudrží sama na nahou, natož aby se převlékla bez pomoci do kostýmu, a přesto ji vystrčí na jeviště, protože jeho budoucí existence závisí na výsledku tohoto jediného představení. Představte si tu nádheru, kdyby každá taková situace skončila životním hereckým výkonem a ne nechutným fiaskem a rozčarováním mezi diváky i kolegy. To by potom byly zkoušky.

Ať jsem se snažil, jak jsem se snažil, nalézt nějaké téma, které by bylo relevantní ke hrám Divadýlka, jež jsou v nejbližší době na programu, se mi nepodařilo.

Jelikož je ale v plném proudu zkouškové období a já jsem pilný student, narazil jsem při „nakoukávání“ filmů ke zkoušce z dějin světového filmu na snímek, který mě nejen zaujal, ale také bezvýhradně strhnul.

Ne nadarmo se říká zlatá šedesátá. V Československu vznikaly výrazné snímky generace klasiků a světově uznávaná díla Nové vlny ovlivněná novou vlnou francouzskou, v Polsku probíhalo tzv. kino morálního neklidu a ani další země nezůstaly pozadu. Dokonce i Spojené státy americké pod tlakem krize studiového systému opustily zavedený styl a s nástupem „Nového Hollywoodu“ umožnily nástup nové

Martin Weiss

NEKUPUJTE ZAJÍCE V PYTLI

V TĚHLE RUBRIČCE SE DOZVÍTE NĚCO VÍCE O PLÁNOVANÝCH PŘEDSTAVENÍCH.

Ú N O R

ČTVRTEK
2

INVENTURA ANEB PORÁDEK VE SKLADU I DUŠI

Trojice chlapů v divadle vám dokazuje, že i muži „v nejlepších letech“ mají svoje sny, průšvihy a tajemství, ale hlavně že celý život zůstávají kluky. O humor nebude nouze, i když občas - poněkud trpčí.

Hrají: Petr Matoušek, Libor Ševců, Jan Jiše, Martin Weiss, Kristýna Tejnická, Bára Bartošová nebo Katka Límanová, Květa Exnerová, Blanka Kollinová, Klára Pabištová a Luboš Dvořák.

ČTVRTEK
16

MUŽI VE ZBRANI ANEB ZEMĚPLOCHA NA DLANI

Pratchetova Zeměplocha ožila i na prknech Divadýlka na dlani.

Odvážní muži z ankhmorporské Noční hlídky řeší zapeklitý případ. Hrají: Roman Dušek, Radek Kotlaba, Jeník Hejdrých, Luboš Dvořák,

Martin Weiss, Libor Ševců, Jiří Filip, David Horák, Květa Exnerová, Denisa Legnerová Jandová, Petr Matoušek, Libuše Mikulecká nebo Jitka Urbanová, Miloš Kubík nebo David Bohata, Jan Jiše, Kristýna Tejnická a Klára Pabištová.

B Ř E Z E N

ČTVRTEK
1

8 ŽEN ANEB 8 + 1 = SMRT

Na samotě je díky sněhové vánici uvězněno 8 žen a jeden muž. To samo o sobě nezní tak zle. Ovšem pokud ten muž není nalezen mrtvý. Komedijní detektivní příběh francouzského dramatika Roberta Thomase je mimořádnou hereckou příležitostí pro herečky tří generací.

Hrají: Kateřina Límanová, Simona Matoušková, Květa Exnerová nebo Libuše Mikulecká, Klára Pabištová nebo Kristýna Řepová, Kateřina Fíxová j.h. nebo Vlasta Bobková, Marcela Paterová, Vlasta Bobková j.h. nebo Jitka Urbanová a Blanka Kollinová nebo Kristýna Tejnická.

ČTVRTEK
22

Ú N O R

B Ř E Z E N

SALOON V MODRÉM

ANEB BLUEGRASS A COUNTRY

PODROBNOSTI NA
WWW.SALOONVMODREM.INFO

FLASTR

BARBECUE

BLUEGROUND

THE GIANT
MOUNTAINS BAND

NA SČESTÍ

ANEB GREEN DAY

HLUBOKÉ
NEDOROZUMĚNÍ

ISARA

LÁŽO PLÁŽO

STRANÍCI

PODROBNOSTI NA
WWW.ISARA.CZ

Co dělá, když nehraje divadlo

To je název nového seriálu, který vám nabídne pohled do soukromí našich herců a hereček. Někdo rád sportuje, někdo rád vaří, jiný chodí po výstavách, další nejráději usíná u televize. Navíc divadlo nemusí být jedinou zábavou a koníčkem. Mezi námi se najde nejedna zpěvačka, výtvarnice nebo sportovec. Dala by se vyjmenovat řada dalších činností, která naplňují volný čas lidí z Divadýlka na dlani. Rozhovor naleznete vždy na třetí straně a nepleťte si je s čistě „divadelními“ rozhovory oficiálního představení některého ze členů. Pokud budou rozhovory obsáhlejší, než kolik unese Kurýr, najdete je v plném znění na našich webových stránkách.

Divadelní kurýr

nepravidelný občasník

zapsán do evidence tisku

Ev. č.: MK ČR E 18153

číslo 01/2012, náklad 100 ks

vydává občanské sdružení

Divadýlko na dlani, IČO: 70854343

redakční rada:

Libor Ševců, Jiří Filip,

Radek Kotlaba a Petr Matoušek

kontakt: 739 017 581,

email: info@divadylko-na dlani.cz

CO DĚLÁ, KDYŽ NEHRAJE DIVADLO...

Jeník Hejdrých

Co děláš, když nestojíš na jevišti?

Já když nejsem v divadle, tak se věnuju počítačům. Nebo popíjím. A počítačům se věnuju míň. Poslední dobou jsem zjistil, že poměrně často navštěvuju pohostinská zařízení anebo chodíme po návštěvách. A tam se taky pije.

Co je nápoj týdne?

Moje oblíbená trojkombinace. Dvojka červeného, lehká Cola a voda. V hospodách, kde se mluví anglicky, tomu říkají „assembly“, soupravička.

Počítače - co konkrétně? Software, hardware?

Software, pochopitelně. V hardware se už neorientuju. Tam mi nejen ujel vlak, ale dokonce už vytrhali koleje. Každou chvíli někdo napíše, zavolá, potřebuje poradit, pořešit, napravit hlavu svému PC. Nedávno mi volal kolega, že má problém s notebookem, jestli se může stavit, ale že ten počítač je starší typ. Říkám „pokud to není Underwood nebo Consul, tak se pokusím“. Jsem zvědav, co přinese.

A co Jeník a sport?

My máme se sportem takový seriózní vztah - oba se respektujeme, ale nijak se navzájem neovlivňujeme.

A co knihy?

Čtu pořád, čtu během cesty do práce - to je hodina tam, hodina zpátky. Čtu knihy na elektronické čteče. Je super mít u sebe vlastně celou knihovnu v malé krabičce. Navíc mi tam každé ráno přijdou noviny, takže čerstvých zpráv je pořád dost. A člověka po ránu nic tak nepovzbudí jako zjištění, že Iveta Bartošová utekla z léčebny, to je fakt balzám na duši.

Když to tak vezmu, tak ty kouříš elektronické cigarety, čteš elektronické knihy a co jídlo - stravuješ se normálně?

Zatím nenašli odpovídající náhradu. Mně by maximálně vyhovovalo, kdyby vynalezli elektronickou flašku. Ale zpátky ke knížkám. Ten Kindle (Amazon Kindle, elektronická čtečka - pozn. red.) mi vyhovuje. Má naprosto bezkonkurenční displej, opravdu vypadá jako papír, neunavuje oči.

Knihka týdne?

Můžu doporučit poslední přečtenou knížku, od které jsem se nemohl utrhout - Mapa z kostí, James Rollins. Trochu na způsob Šifry mistra Leonarda, zjevně se veze na popularitě tématu tajných společenství ve Vatikánu. Nabitě akcí, na čtení oddychovka.

A ostatní žánry? Sci-fi, fantasy?

Sci-fi ano, fantasy ne. To mě minulo. Hlavně mi vadí, že je tam hrozně postav a každá se jmenuje jinak. Já si to prostě nepamatuju. Když hrajeme Pratchetta, tak mám taky kolikrát problém, jak oslovit kterou postavu, to je figur, jak na orloji.

A co filmy? Jsi známý mezi kolegy v divadle jako filmový fanoušek.

Zrovna minulý týden jsme měli takových filmových sedm dní. Shlédli jsme takové tituly jako od - podle mne nejhoršího - Ocelová pěst až po, například, Trespass. To je sice film s Nicolasem Cage, ty jeho filmy moc nemusím, myslím, že stačí vidět jeden a viděl jsi všechny, ale tady ten jeho pohled „psi oči“ k postavě docela sedí. Jo, nemůžu zapomenout The Big Bang, to je Antonio Banderas. Můžu doporučit. Výtvarně hodně zajímavé, atmosféra, líbilo. Někde jsem četl, že se to řadí do žánru neo-noir. Neumím to popsat líp.

Chodíš do divadla?

Chodím, i na operu. Asi před dvěma dny jsem byl právě ve Státní opeře na americkém mužském sboru, kde i chlapi zpívají soprán. To bylo něco neuvěřitelného. Ale nevyhýbám se ani činohře, příští týden jdeme na Kukuru do Činohráku (Činoherní klub Praha). Má to zajímavé téma, ale zeptej se mne, o čem to je, až to budu mít za sebou.

Co rád jíš a co rád piješ? Z vín značku J. P. Chenet, snad to nebude skrytá reklama, taková spotřební značka, lahve mají specifický prohnutý tvar. Mně to chutná. Obecně červené kupuju po kartonech. A z jídla? Moje maminka dělá skvělou věc - palačinky se špenátem. Je to děsná piplačka. Nejdřív udělá palačinky, pak je naplní špenátem, navrch obalí ve strouhance a smaží. Je to bomba. I kalorická. Špenát miluju, zeleninu nejím. Jsem divnej.

Cestuješ rád?

Ne. V únoru mi Honza odlétá na 14 dní na Kubu, sám. Nepřemluvil mě. Vloni byl dva týdny v Anglii a já doma. Mě to prostě nebaví cestovat. Teda po Čechách - to jo. To se mi líbí. Pokud je to v Čechách a někdo mě tam doveze, jsem spokojený. Třeba v Mikulově se mi líbilo. Krom památek, které jsme obíhali dopoledne, jsem odpoledne trávil v kavárně s úžasným výhledem na Svätý kopeček a Dietrichsteinskou hrobku, hotová Itálie. Všechno? Hele, neuděláš v tom rozhovoru ze mne alkoholika a kulturního barbara, že ne? Já myslím, že jo. Teda - že je to všechno. Jeníku, děkuju za rozhovor.

JENÍK JAKO SLUHA RUDOLF VE HŘE
RYBA VE ČTYŘECH

RADEK KOTLABA

Konspirátoři se budou zbytečně tázat, proč došlo na rozhovor s Radkem Kotlabou, tak významnou osobností Divadýlka na dlani, až nyní. Prostě to tak je.

Radku, jak se cítíš? DOBŘE.

Je to setrvalý stav? ANO.

Proč to děláš? Proč hraješ divadlo, když Tě to stojí tolik času? RADOST.

Co je pro Tebe důležitějšího než divadlo? HOLKY.

Jak jsi se k Divadýlku dostal? LEHKO.

Kdy to bylo? DÁVNO.

Povoláním jsi gymnaziální učitel. Úročíš své zkušenosti s výukou při hraní, a naopak? ANO.

Má podobnou souvislost divadlo a historie? ANO.

Jsi rád, když na Tebe do Divadýlka přijdou Tvé studentky a studenti? ANO.

Jsi rád, když se Tvé studentky a studenti stávají Tvými spoluhráči na jevišti? NE.

Která inscenace Divadýlka Ti prozatím nejvíce přirostla k srdci? NEJEDNA.

Kdo z hereckých kolegů Ti prozatím nejvíce přirostl k srdci? VŠICHNI.

Která role, jež si ztvárnil, Tě nejvíce oslovila? CHODEC.

To je divadelní role? NE.

Máš nějaký sen? Jaké role se chopit, co inscenovat? NE.

Jak se podílíš na dramaturgickém směřování Divadýlka? FAKULTATIVNĚ.

Na co se každoročně s Divadýlkem těšíš? ZKOUŠENÍ.

Co Tě baví na zkoušení? IMPROVIZACE

Modrá nebo žlutá? OBĚ

Petr nebo Jirka? MARTIN

Děkuji Ti za rozhovor. PROSÍM

“... ale já věřím na víly.”

Divíte se titulku mého dnešního článku? Jmenuje se takto, přestože jde o velmi vážnou a seriózní teoretickou studii o ... , no o čem? *(To bych neměl prozrazovat, neboť původně se text měl jmenovat: “O mystifikaci”, jenže ono by se to stejně rychle provalilo.)*

Nenechte se mýlit vnímáním mystifikace jako lži, manipulace s fakty a záměrným uváděním v omyl, tedy něčím spíše negativním. Co je skutečná mystifikace? Žert, satira, ironie bez hlubšího významu? Nebo spíše vtíp na cizí účet, krutý podfuk? Možná spíš je mystifikace sebeironická a souvisí v moderní době s nástupem absurdní komiky. Provází nás ale mnohem déle, ačkoliv s podstatně jinými významy, vždyť řecké „mystés“ znamená „zasvěcený do tajemství“, nejčastěji nějakého iniciačního rituálu, např. v eleusinských mystériích. Nechci řešit, co je a co není mystifikace, raději se nechám rád přímo mystifikovat, protože ji nepovažuji ani za podvod ani za zasvěcení, ale za hru či výzvu k fantastickým výletům do podivuhodného světa a nezůstávám v tom sám. Mnoho z nás, když se setká s mystifikací, tak se velice rádo zapojí a podílí se ochotně na jejím dalším životě a rozvíjení. Jen živena naší spoluprací prospívá, bez naší reakce nemůže mystifikace dlouhodobě žít.

České divadlo provází z tohoto hlediska jedinečný fenomén Jára da Cimrmana. Úkaz nena-podobitelný a podle mého i nepřenositelný do jiného divadelního spolku, než v kterém se zrodil. Přesto se mnozí obdivovatelé chtějí nějak podílet na vytváření této mystifikace, projevit svou víru v existenci této postavy a sdílet stopy její činnosti. Chápu tak potřebu vytváření pamětních desek na místech, kde génius pobýval, pojmenovávání různých kuriózních i seriózních staveb a jiných objektů Mistrovým jménem, pořádání setkání pod “Jeho patronátem”, zakládání muzeí s památkami na jeho život.

Mystifikace je uhrančivá a buď vás zcela vtáhne, nebo se jí nikdy nebudete moci nechat bavit. Nemá ráda pasivního příjemce, vyžaduje naši aktivitu a spolupráci. Její nárok na diváka je absolutní, je jako víra – všechno nebo nic. V této absolutnosti se musíme vydat všanc sebeironii, zpochybnění vlastního světa jistot. Být schopen mystifikaci aktivně přijmout, být schopen sebeironie, znamená, jak naznačuje literární teoretik Vladimír Macura – dozrát. K tomu už nemám, co dodat.

Mystifikace nás v Divadýlku na dlani vždycky velice lákala a byla nám blízká. Přestože jsme “čistou” mystifikaci nikdy nevytvořili, provází nás nějaký její zánvan trvale. Po zhlédnutí některých našich představení se v reakcích diváků ozývalo: nejsme si jisti hranicí mezi stylizací a vážností vašeho projevu na jevišti. Právě to balancování mezi ironií a závažností, opravdovostí a bagatelizací je to, co mě na divadelních prknech (a nejen tam) baví a přitahuje.

Problematická, leč vítaná reakce druhé strany, na pokusy něco předvádět, je: “... a myslíte to vážně?”

Naším prvním výraznějším setkáním s mystifikací byla nejspíše Šílená lokomotiva – provedení nemá už skoro nic společného s Witkiewiczem, přestože jeho jméno zůstalo v titulu hry. Tuto mystifikaci diváka tím, že mu předvádíme kus známého dramatika, ale ve skutečnosti to již je naše vlastní kreace, jsme si zopakovali ještě několikrát. Jindy na principu, který lze označit za mystifikační, vystavěl variace na Hwiedzdoslavovu Hájnikovu ženu L. Feldek v hře, které jsme se s velkým gustem těž zmocnili, a tentokrát ani ne tolik po svém. Nejvýraznější tyto tendence pak asi dokládá Fortinbras, který si zahrává s mystifikačním principem pohledu na Hamleta z druhé strany, ačkoliv přesněji - literárně teoreticky pojmenováno - jde v tomto případě o apokryf. A v neposlední řadě i aktuální představení odehrávající se na Zeměploše má svůj nezanedbatelný mystifikační potenciál, a to již v samotné literární předloze. Takže mi nezbyvá než dodat: “... ale já věřím na víly” (ovšem že nikoliv sladkobolně romanticky, ale spiklenecky – mystifikačně), protože jinak bych se nikdy nedostal do ZeměNezemě, a to by byla věčná škoda.

Domácí četba ke splnění dnešního dílu čtenářského odznaku je jasná – Cimrman/Smoljak/Svěrák: Divadlo Jára Cimrmana, HRY a semináře, úplně vydání; Paseka, Praha 2009. -rak-

